

זמן שאול

הומור מיוחד לשאול, אחר, חיוך מיוחד לו – מאד נאיבי, תמים של פעם – כמו בתמונת ילדות לפני 58 שנה – תינוק יפהפה – אהבה גדולה – משפחה חזקה, ואסתר עכשיו תגונן על ילדיה, ילדיהם – ותמשיך כמו ששאול רצה וחלם – הילדים יקימו משפחות יפות וחזקות כמו אבא ז"ל, כמו אמא תבדל"א.

"מי האיש החפץ חיים" – שרה כל המשפחה לשאול בעת פרישתו לעולם הבא – למנוחת אין קץ – בוכים ושרים, שרים ובוכים ומבקשים נחמה, מבקשים אהבה.

יש אהבה. תהיה אהבה – ואסתר תחבר את משפחתה בעבור כבודו וחלומו של אהוב ליבה – שאול.

זמן שאול תם – לא נשלם, לא מושלם. אלבומים וריח הבגד, חפצים ומילים כתובות – ואיש אחד חזק, יפה תואר וחסון שביקש את מנוחתו. 58 בגימאטריה הם נח – שאול נח מכאביו – עצם עיניים ונדם.

יבואו חברים, תבוא המשפחה, שימו לב לבית שלהם שקורא לכם להיכנס – לשבת ולדבר בשבחו של האיש שכל כך רצה לחיות עוד ועוד – עד ש.....

תשעה באב – עכשיו ישבו שבעה בלי אב....

היו בטוב כל המשפחה ועמוד האש של שאול יאיר לכם דרך טובה דרך האהבה למשפחה.

בכנפי השכינה נוח על משכבך ודי....

שרהליה

תינוק יפהפה נולד לפני 58 שנה לטובה ואליהו שמרון ז"ל. גדל הילד וייף עוד יותר – השכיל, החכים, התבגר, והלך לצבא.

ובעצם הספור היפה ביותר בחייו של שאול מתחיל באהבתו לאסתר. אסתר של נעמי ונפתלי כץ ז"ל וניצה אחותה אהובתה תבדל"א.

משפחה חזקה, יציבה, עטופה בקבוץ ועוטפת ערכים. שאול ואסתר ילדו את איתי והילה, ליאת ומתן ונתנו כבוד להורים שלהם – סבים וסבתות, נתנו אהבה לדני ושלומית ולניצה כמובן ולמשפחות שלהם. המון חברים לשאול, לאסתר – לאסתר ושאול.

חברים מהשליחויות, חברים מספסל הלימודים, חברים לרוח ולערב ערוך מוכן ומזומן. תמיד. נקי, מסודר כמו קורא לך להיכנס לשבת, לשתות קפה עם העוגות של אסתר ולדבר על החיים. על משמעות החיים.

אנשים חזקים. גם שאול, במיוחד אסתר יחד עם הילדים, בכל השלבים, בכל השמחות, בכל ההצלחות, גם במחשבות, בשאלות עד התשובות.

שאול סיים את הזמן השאול שקיבל למחלתו. היה כזה חזק, חסון, גדול, יציב, זקוף. גם באופניים, גם בקלנועית גם עם רגל אחת חלשה – היה אומר "יהיה טוב" – שלוש שנים של זמן שאול נגמרו. לשאול לא קרס הבית, לא חורבן הבית – כי הבית של שאול ואסתר חזק – כך גם הבנות והחברים, הבנים והחברות ניצה ושמוליק, אתיקה ועטי, המרפאה, הדאגה, המעטפת של רשת הביטחון לחבר שקשה לו, שכואב לו. משפחת הקבוץ.

"בהיאחזות הנחל בסיני, המון דברים יפים ראו עיני"....

כך היה נוהג שאול לשיר – וקולו בריטון שנותן את הטון וקורא לכולם אחרי.